

بسم الله الرحمن الرحيم

1400/06/23

موضوع: اگر امامت امام حسن مجتبی (سلام الله علیه) الهی بود، چرا آن را به معاویه واگذار کرد!؟

برنامه سوگواره مردمی کریم غربت

فهرست مطالب این سخنرانی:

اگر امامت امام حسن مجتبی الهی بود، چرا آن را به معاویه واگذار کرد!؟

آیا امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) به امامت امام حسن مجتبی تصریح کرده اند!؟

جشن شادی معاویه بعد از شهادت امام حسن مجتبی (سلام الله علیه)

ممانعت عایشه از دفن جنازه امام مجتبی در کنار قبر پیامبر (صلی الله علیه و آله)

مظلومیت امام حسن مجتبی از مظلومیت امام حسین بالاتر است!

حضرت آیت الله حسینی قزوینی:

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و هو خیر ناصر و معین الحمد لله و الصلاة

على رسول الله و على آله آل الله لاسیما على مولانا بقیة الله و اللعن الدائم على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء

الله الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما كنا لنهتدی لولا أن هدانا الله

شهادت جانسوز و مظلومانه سبط اکبر، امام حسن مجتبی را به پیشگاه مقدس مولایمان حضرت بقیة

الله الأعظم (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) و همه علاقه مندان به اهل بیت عصمت و طهارت تسلیت و تعزیت می

گوییم.

خدا را به آبروی امام حسن مجتبی سوگند می‌دهیم پاداش ما را فرج موفور السرور مولایمان حضرت بقیه الله الأعظم قرار بدهد، ان شاءالله.

گرچه فرصت چندانی نداریم، اما به جهت اینکه اظهار ارادتی خدمت امام حسن مجتبی کرده باشیم فهرست وار به چند نکته اشاره می‌کنم.

اگر امامت امام حسن مجتبی الهی بود، چرا آن را به معاویه واگذار کرد؟!؟

یکی از مسائلی که در رابطه با امام حسن مجتبی مطرح است، شبهات گسترده‌ای است که امروزه در فضای مجازی و شبکه‌های ماهواره‌ای وهابیت مطرح می‌شود.

این‌ها شبهات جدیدی نیست، بلکه از سابق هم بوده است. بزرگان ما به این شبهات پاسخ دادند و امروز هم کسانی که در عرصه مبارزه جنگ نرم هستند، به این شبهات پاسخ می‌دهند.

یکی از این شبهات این است که اگر امام حسن مجتبی (علیه السلام) امام منصوب و منصوص بودند، چرا خلافت و امامت را به معاویه واگذار کردند؟!؟

این افراد با این شبهاتشان ذهن جوانان ما را مشوش می‌کنند که بحث امامت منصوص نبوده است، به این معنا که اگر ائمه اطهار از طرف خداوند عالم منصوب بودند امکان پذیر نیست امامتی را که خداوند به این افراد واگذار کرده است به دیگران واگذار کنند.

این بحثی است که «ابن تیمیه»، «محمد بن عبدالوهاب» و شبکه‌های وهابی مفصل مطرح کردند و امروز هم در فضای مجازی مفصل آمده است.

این آقایان «امامت» و «خلافت» را با همدیگر اشتباه گرفتند. امامت امری الهی است، همانطور که خداوند متعال به حضرت ابراهیم می‌فرماید:

(إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا)

من تو را امام و رهبر مردم قرار دادم.

سوره بقره (2): آیه 124

جعل امامت دست خداوند است و دست بشر نیست. ما هرکجا کلمه «خلافت» و «امامت» در قرآن کریم داریم، جاعل آن خداوند است. قرآن کریم نسبت به حضرت آدم می‌فرماید:

(إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً)

من در روی زمین جانشین و حاکمی قرار خواهم داد.

سوره بقره (2): آیه 30

یا نسبت به حضرت داوود می‌فرماید:

(إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ)

ما تو را خلیفه (و نماینده خود) در زمین قرار دادیم.

سوره ص (38): آیه 26

قرآن کریم همچنین نسبت به انبیاء بنی اسرائیل می‌فرماید:

(وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا)

و آنها را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما (مردم را) هدایت می‌کردند.

سوره انبیاء (21): آیه 73

در تمام این آیات کلمه (جَاعِلٌ) آمده است، به این معنا که جعل امامت به دست پیغمبر اکرم هم نیست. خداوند عالم در سوره مبارکه مائده آیه 67 می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ)

ای پیامبر آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است کاملاً (به مردم) برسان و اگر نکنی، رسالت او را انجام نداده‌ای.

سوره مائده (5): آیه 67

یعنی نبی گرامی اسلام هم نسبت به امامت ائمه اطهار دخالتی ندارد. اگر به کتب اهل سنت مراجعه کنید، می‌بینید که همگان به این قضیه اذعان دارند.

آقای «آلوسی» که یکی از علمای سلفی است، کتابی به نام «روح المعانی» دارد. ایشان در جلد ششم صفحه 193 ذیل آیه 67 سوره مبارکه مائده از قول «عبدالله بن مسعود» نقل می‌کند:

«كنا نقرأ على عهد رسول الله (صلى الله عليه و سلم) يا أيها الرسول بلغ ما أنزل اليك من ربك إن عليا ولي المؤمنين وإن لم تفعل فما بلغت رسالته»

ما همگی در زمان پیغمبر اکرم این آیه را چنین می‌خواندیم: ای پیغمبر! به مردم بگو که علی ولی امر مؤمنین است و اگر ولایت علی معرفی نشود رسالت تو ناتمام است.

روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی، اسم المؤلف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود الألوسی البغدادی، دار النشر: دار إحياء التراث العربی - بيروت، ج 6، ص 193، باب المائدة: (67) يا أيها الرسول... ..

«سیوطی» هم در کتاب «الدر المنثور» جلد 2 صفحه 298 و دیگر بزرگان همگی این مطلب را نقل کرده‌اند. بنابراین امامت امری الهی است.

حضرت ابراهیم هم زمانی که مقام امامت را می‌بیند که بالاتر از نبوت و رسالت است، به این امر اذعان می‌دارد. حضرت ابراهیم در نوجوانی پیغمبر بود، همانطور که قرآن کریم می‌فرماید:

(سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ)

شنیدیم جوانی از (مخالفت با) بت‌ها سخن می‌گفت که او را ابراهیم می‌گفتند.

سوره انبیاء (21): آیه 60

امامت بعد از گذشتن چندین سال از عمر حضرت و دارای فرزند شدن و در زمان پیری حضرت اتفاق افتاده است. زمانی که حضرت ابراهیم می‌بیند مقام خیلی بالاست، می‌فرماید:

(وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي)

از دودمان من (نیز امامانی قرار بده).

نظر بنده این است در جلساتی که برای اهلیت تشکیل می‌شود، ما باید قدری فرهنگ سازی کنیم و مطالبی که فرهنگ جوانان ما را بالا می‌برد را بیان کنیم و از بیان مطالب تکراری پرهیز کنیم.

البته ما نسبت به مداحان اهلیت ارادت داریم و دستشان را هم می‌بوسیم، اما بنده خودم در «شبکه جهانی حضرت ولی عصر» که یک سال و اندی پیش آن را تأسیس کردیم سفارش کردیم که در روزهای شهادت مداح دعوت نکنید.

این امر به این جهت است که مداحان بزرگوار یک سری فرمایشاتی می‌فرمایند که ما نتوانستیم در قوطی هیچ عطاری آنها را ببینیم. نشر این مطالب هم تضعیف و توهین به مذهب اهلیت است.

شبکه‌های وهابی مطالب بعضی از مداحان را تقطیع و عَلم می‌کنند و ادعا می‌کنند که شیعیان نسبت به معصومین چه حرف‌هایی می‌زنند!!

مداحان بزرگوار هم که فرصت مطالعه ندارند و به تعبیر «شهید مطهری» برای اینکه از مردم اشک بگیرند مطالبی از گوشه و کنار جمع آوری می‌کنند.

والله اگر ما به اندازه یک سر سوزن فرهنگ مردم را نسبت به اهل بیت بالا ببریم، از هزار ساعت گریه بالاتر است. گریه مقدمه‌ای است که ما بتوانیم معرفت‌مان را نسبت به ائمه اطهار بالا ببریم.

عزیزان به این نکته دقت کنند، زیرا نکته بسیار ظریفی است. شاید در تمام قرآن کریم درباره امامت این ظرفیت به این شکل بیان نشده است.

حضرت ابراهیم عرضه می‌دارد: خدایا از ذریه من هم به امامت می‌رسند؟! خداوند عالم نمی‌فرماید که ذریه تو به امامت می‌رسند یا نمی‌رسند، بلکه می‌فرماید:

(لا ینالُ عَهْدِی الظَّالِمِینَ)

پیمان من به ستمکاران نمی‌رسد.

سوره بقره (2): آیه 124

خداوند متعال به صراحت می‌فرماید امامت که عهد الله است به ظالم نمی‌رسد. این بدان معناست که جعل امامت دست خداوند است و عهد الله است، عهد الناس نیست که مردم در سقیفه جمع شوند و امام یا خلیفه را معین کنند.

اصلاً این کار به معنای زیر پا گذاشتن قرآن کریم است. ما کاری به حدیث غدیر و حدیث منزلت و دیگر روایات در رابطه با حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) نداریم. ما هستیم و قرآن! آقایان خلفا گفتند:

«حَسْبُنَا كِتَابُ اللَّهِ»

کتاب خدا برای ما کافی است.

الجامع الصحيح المختصر، اسم المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، دار النشر: دار

ابن كثير، اليمامة - بيروت - 1407 - 1987، الطبعة: الثالثة، تحقيق: د. مصطفى ديب البغا، ج 5، ص

2146، ح 5345

بر فرض هم چنین باشد، قرآن کریم می‌فرماید:

(لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ)

ائمه اطهار امام هستند چه مردم بخواهند یا نخواهند، چه امامت آنها را بپذیرند یا نپذیرند. همانطور که رسول اکرم پیغمبر الهی بود، اما سیزده سال در مکه کسی زیر بار نبوت حضرت نمی‌رفت.

آیا قبول نکردن مردم ضرری به نبوت پیغمبر اکرم زد؟! خیر!! آیا قبول نکردن مردم نبوت پیغمبر اکرم را تضعیف کردند؟! خیر!!

حال این مردم نبوت پیغمبر اکرم را قبول کردند یا قبول نکردند مربوط به خودشان است و خودشان باید پاسخگو باشند. بنابراین بحث امامت بحث واگذار کردن نیست که ما بخواهیم این را به عهده مردم بگذاریم.

آیا امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) به امامت امام حسن مجتبی تصریح کرده اند؟!

مسئله دیگری که بسیار مطرح است، این است که ادعا می‌کنند در رابطه با امام حسن ما روایتی نداریم که امیرالمؤمنین وصیت کرده باشند که بعد از من وصی و خلیفه من امام حسن مجتبی است!!

این دروغ هم از آن دروغ‌های شاخداری است که امروزه در فضای مجازی مطرح می‌کنند. یکی از آقایان در بحث‌ها و مناظراتی که ما در مکه مکرمه داشتیم، این ادعا را مطرح کرد.

بنده گفتم: اگر من ده کتاب از کتب معتبر شما بیاورم که امیرالمؤمنین به امام حسن مجتبی در خصوص امامت وصیت کرده‌اند، شما قبول می‌کنید؟!

ما نزدیک به سیصد روایت در کتب شیعه و اهل سنت داریم که از زبان رسول اکرم، امیرالمؤمنین و دیگر ائمه اطهار نام ائمه اطهار در عصر نبوت از حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) تا حضرت ولی عصر آمده است.

این روایات هم در کتب اهل سنت آمده است و هم در کتب شیعه آمده است. شما موضوعی نشان بدهید که نسبت به آن سیصد روایت داشته باشیم.

بنده در مناظره‌ای که سال گذشته در اصفهان با یکی از اساتید منحرف داشتیم، گفتم: سیصد روایت نسبت به امامت ائمه اطهار داریم.

بدبختی ما این است که ما کار نمی‌کنیم و بعضاً می‌بینیم در حوزه‌ها یا دانشگاه‌هایمان افرادی می‌آیند حرف‌هایی می‌زنند که وهابی‌ها هم نزده‌اند. این افراد از وهابی‌ها هم جلوتر می‌روند.

«ابن کثیر دمشقی سلفی» شاگرد «ابن تیمیه» که یکی از ناصبی‌ترین نواصب علمای اهل سنت است و کینه اهلیت در رگ و پوست و گوشت و استخوان او عجین شده است، در کتاب «البدایة و النهایة» به صراحت بحث وصایت امام حسن را مطرح می‌کند.

جالب است که در منابع اهل سنت نکاتی در رابطه با امام حسن آمده است که واقعاً بسیار دردآور است. بنده در رابطه با صلح امام حسن، ماه مبارک در شب میلاد امام حسن مجتبی که برنامه داشتیم، نکاتی را عرض کردم و نمی‌خواهم آنها را تکرار کنم.

امام حسن مجتبی در مدینه بعد از سخنرانی معاویه مطالبی در این رابطه فرمودند. معاویه گفت: امام حسن صلاحیت امامت را در خود ندید و امامت را به من واگذار کرد.

امام حسن بالای منبر رفت و فرمود: ای مردم! والله معاویه دروغ می‌گوید. او کذاب و ابن کذاب است. ما امام هستیم، خداوند ما را برای امامت برگزیده است و پیغمبر اکرم ما را به عنوان امام معرفی کرده است. پدرم امام بود، من امام هستم و برادرم هم امام است.

امام حسن مجتبی در بالای منبر به قدری علیه معاویه مطالبی مطرح کردند که معاویه می‌گوید: ای کاش زمین شکافته می‌شد تا من درون زمین می‌رفتم و اینطور جلوی مردم با زبان امام حسن مجتبی مفتح نمی‌شدم!!

جشن شادی معاویه بعد از شهادت امام حسن مجتبی (سلام الله علیه)

نکته دیگری که بسیار دردآور است، این است که بزرگان اهل سنت همانند «ابن عبد ربه» که یکی از بزرگان اهل سنت است، «احمد زکی صفوت» و «زمخشری» و دیگران آورده‌اند که معاویه بعد از شهادت امام حسن مجتبی جشن شادی گرفت.

همچنین نقل شده است که در شام مردم هلهله کنان و تکبیرگویان به خیابان‌ها آمدند به خاطر اینکه امام حسن از دنیا رفته است. آقایان وهابی‌ها که سنگ معاویه را به سینه می‌زنند، به ما جواب بدهند.

نقل شده است «ابن عباس» با معاویه رودررو می‌شود. معاویه می‌گوید: «ابن عباس!» می‌دانی که برای بنی هاشم چه اتفاقی افتاده است؟! او گفت: چه اتفاقی افتاده است؟! معاویه می‌گوید: حسن شما از دنیا رفته است.

«ابن عباس» گفت: می‌دانم؛ خوشحالی و شادی تو را هم شنیدم، اما تو را در قبر امام حسن نمی‌گذارند و امام حسن را هم در قبر تو نمی‌گذارند. فردا باید به این مسائل پاسخ بدهی!!

ممانعت عایشه از دفن جنازه امام مجتبی در کنار قبر پیامبر (صلی الله علیه و آله)

نکته دردآوری که در اینجا مطرح است و «ابو الفداء» در کتاب «تاریخ» خود جلد اول صفحه 255 آورده است، این است که می‌خواستند جنازه مطهر امام حسن مجتبی را در کنار قبر نبی گرامی اسلام دفن کنند.

وقتی می‌خواستند این کار را انجام دهند، دیدند عایشه سوار بر قاطر شده است در حالی که تعدادی از بنی امیه و بنی مروان با شمشیرهای برهنه همراه اوست. عایشه گفت: اینجا خانه من است، نمی‌گذارم حسن در خانه من دفن شود!!

«ابن عباس» گفت: عایشه روزی سوار بر شتر شدی و جنگ جمل را به راه انداختی. امروز سوار بر قاطر شدی و جلوی دفن فرزند پیغمبر اکرم را می‌گیری. می‌ترسم روزی همانند اصحاب فیل سوار فیل شوی و برای نابودی خانه خدا بروی.

«تاریخ ابوالفداء» که از دیدگاه اهل سنت صددرصد معتبر است، جلد اول صفحه 255 این روایت را آورده است. «ابن عبدالبر» که یکی از استوانه‌های علمی اهل سنت است، در کتاب «بهجة المجالس» جلد اول صفحه 100 این روایت را آورده است. این‌ها دردهایی است که حتی مخالفین ما در مصادرشان نقل کرده‌اند.

مظلومیت امام حسن مجتبی از مظلومیت امام حسین بالاتر است!

روزی با یکی از اساتید به نام «محمد علی نجار» که خداوند روحشان را شاد کند، نشسته بودیم.

ایشان گفت: مظلومیت امام حسن مجتبی از مظلومیت امام حسین بالاتر است. درست است امام حسن مجتبی نسبت به امام حسین فرموده‌اند:

«لَا يَوْمَ كِيَوْمِكِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ»

مناقب آل ابی طالب علیهم السلام، نویسنده: ابن شهر آشوب مازندرانی، محمد بن علی، ج 4، ص 86،

فصل فی مقتله ع

اما همه مصائب در یک روز بود. در مقابل، امام حسن مجتبی چندین سال خون جگر خوردند. جلوی چشمش به امیرالمؤمنین ناسزا می‌گفتند و لعن و سب می‌کردند. حضرت این مصائب را می‌شنید و خون جگر می‌خورد. معاویه چندین بار امام حسن مجتبی را مسموم کرد، اما هر دفعه حضرت مداوا کرد و بهبودی حاصل شد. سرانجام حضرت در هفتم ماه صفر توسط «جعه» دختر «اشعث» مسموم شد و به شهادت رسید.

خانواده «اشعث» چه خانواده عجیبی هستند. «اشعث بن قیس» دشمن سرسخت امیرالمؤمنین و ناصبی بود. برادر او «محمد» قاتل حضرت مسلم بود و دخترش هم قاتل امام حسن مجتبی (علیه السلام) بود. بالاتر از این افتخار برای یک خانواده ممکن نیست!

معاویه به «جعه» وعده داده بود که اگر امام حسن را بکشد، او را به عقد یزید درمی‌آورد.

امام حسن مجتبی روزه بودند و بنا به نقلی بلند شدند آبی میل کنند. وقتی حضرت آب را خوردند، جگر حضرت به هم ریخت و سینه حضرت کباب شد و بی تابی کرد.

بنده از یکی از اساتید مطلبی شنیدم. بزرگ‌ترین فرزند امام حسن مجتبی، حضرت قاسم بود که در کربلا سیزده سال داشت و در زمان شهادت حضرت سه ساله بود. امام حسن مجتبی فرمود: قاسم جان! برو عمو جانت حسین را خبر کن.

فرزند سه ساله امام حسن در دل شب در خانه امام حسین را کوبید. امام حسین در را باز کردند تا ببینند این وقت شب چه خبر است، اما دید حضرت قاسم کنار دیوار نشسته و های های گریه می‌کند.

امام حسین فرمود: فرزند برادر چرا گریه می‌کنی؟! حضرت قاسم فرمود: عموجان! خودت را برسان که پدرم را کشتند.

ألا لعنة الله على القوم الظالمين و سيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون

خدایا تو را به آبروی امام حسن مجتبیٰ سوگند می‌دهیم فرج مولایمان حضرت حجة بن الحسن را نزدیک بگردان. خدایا ما را از یاران خاص حضرت بقية الله الأعظم قرار بده. خدایا انقلاب ما را به انقلاب جهانی حضرت ولی عصر متصل بگردان.

خدایا رفع گرفتاری از همه گرفتاران بنما. خدایا خدمتگزاران به اسلام و قرآن و اهل بیت در هر لباس و منصبی هستند، بالاخص مقام معظم رهبری موفق و مؤید بدار.

خدایا بر تمام بیماران علی‌الخصوص بیماران مورد نظر شفای عاجل و کامل عنایت بفرما. خدایا به آبروی امام حسن مجتبیٰ حوائج همگان و حوائج جمع ما را برآورده نما. خدایا دعاهاى ما را به اجابت برسان. هدیه به ارواح پاک انبیاء، اولیاء، شهدا، صدیقین، صالحین بالأخص امام راحل صلواتی ختم بفرمایید.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته